

նում յանուն Ցիսուսի և ընթանում բարձր իշխանութեան քմահաճոյքի համաձայն, որ պաշտօնական եկեղեցին դեռ ժողովրդին ծայնատէր չի համարում ու ըստի տեղ չի գնում, իսկ ժողովուրդն էլ դեռ չի ըմբռնել իսկական եկեղեցու ողին և իւր պարտքն ու իրաւունքը՝ իսրեա այդ եկեղեցու անդամ:

Պետերբուրգից հեռագրով հաղորդում են, որ ռուսական եկեղեցական համաժողովի նախընթաց ընդհանուր ժողովում քննուում էր հոգեոր դարանոցների բարեփոխութեան խնդիրը: Երկու ընդդիմախօսութիւններից յետոյ, որին մասնակցում էին Արքին եպիսկոպոսը, Գարչակով և Ակոսակով Աւառեցչապետները, լինքու կայացաւ պահպանել ընդհանուր տիպարի միջնակարգ դպրոցներ, որոնք կռւնենան ութը դասարան ընդհանուր կրթական դառընթացով և երկու հովուական դասարաններ՝ քահանայութեան պատրաստուողների համար:

Մեզ համար էլ պէտք է դաս լինի այս գեղեցիկ որոշումը և մենք էլ պէտք է որոշ բարեփոխութիւն մացնենք մեր գպրանոցներում թէ՞ ոչ և առ հասարակ ըոլոր սաներին միենայն նպատակի համար և նոյն ծրագրով կրթենք. կարծում ենք սա աւելի քան ժամանակակից և հետաքրքիր խնդիր է:

ԱՆԳԼԻԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑԻ

Միք-Բոյի ամսագրում կարդում ենք.

Անգլիական հոգեորականութիւնը երբէք իւր ամբողջութեամբ պահպանողական չէ: Աբմատական «Reinolds Newspaper» շաբաթաթերթը հաղորդում է, որ անգլիական հոգեորականութեան որոշ մասը շատ եռանդուն աջակցութիւն է ցոյց տուել վերջին ընտրութիւնների ժամանակ քանուորական կուսակցութեան: Նոյնը հաստատում է անգլիական հոգեորականներից մինք, որը յիշեալ լրագրում գրում է հետեւեալը. «Որպէս աղասամիտ և ընկերվարական, ես ուրախանում եմ աղատամիտ կառավարութեան դարձին և ընտրութիւնների ժամանակ բանուրական կուսակցութիւնների յաղթանակին: Մենք՝ սուրբ Մատթէոսի եկեղեցուն ըոլոր պատկանողներս և հոգեորականութեան այլ անձինք ըոլոր ուժերով պաշտպանում էինք մեր շրջանի

քանւորական թեկնածուներին։ Պաստօը Մոլը նիւկէստլից եռանդագին աշխատում էր իւր շրջանի բանւորական թեկնածուների համար։ Պաստօը Պերսի Վաղինգտոնը ուժեղ պրօվադանդագա է մզել և անկաշեմի շջանի Պրեստօն և ուրիշ քաղաքներում յօդուտ բանւորների։ Պրեստօնի գլխաւոր քարոզիչ Հերկուլէս Բուտերը նոյնպէս բոլոր միջոցներով պահպանում էր բանւորական կուսակցութեան կողմը։ Պաստօը Կոնքադ Խոկլը Խոնդոնից յատկապէս գնացել է Բրեդֆօրտ, որպէս զի այնտեղ բանւորների թեկնածութիւնն անցկացնէր։ Էջչէստերում բանւորական անկալս կուսակցութեան դլխաւոր քարտուղար Մակդոնալդը նոյնպէս աջակցութիւն էր դանում հոգեորականներից։ Տպարանապետ Ռօբերտոսը նորվիչում և երկաթուղիների բանւորների պատգամաւոր Յարդլէին յաղթանակ տանել կարողացան շնորհիւ գլխաւոր քարոզիչների և մի փոխանորդի»։ Ահա այսպէս անգլիական հոգեորականութեան որոշ մասն անշուշտ տրամադրուած է խիստ յառաջադէմ ոգով և այդ պատճառով էլ շարժում է պահպանողական մասն զայրոյթը։ «Նըրանք մեղ բաւականին նեղում են, առում է ազատամիտ հեղինակներից մինը։ Ռամկավարական շարժման նպաստող և ռամկավար ամբողջ հոգեորականութիւնը պատրաստ պէտք է լինի բարոյական և նիւթական ահապին վնասներ կրելու։ Ծիր հարուստ անդամները դադարում են եկեղեցու օգտին բան տալուց և շատ անգամ խախտում հին բարեկամութեան կապերը։ Բայց վնաս չունի։ Եթե մենք զրկանք ենք կրում նիւթակու, զրա փոխարէն վաստակում ենք գաղափարապէս։ Ըստութիւններին անձամբ մասնակցելուց դատ, մենք աջակցում էինք նաև տարածելով մեր գաղափարները գրականութեան միջոցով։ Ճիշտ է, մենք հոգեորականութեան մեծամասնութիւնը չենք կազմում, բայց դրա փոխարէն մեծ թուով հետևողներ ենք գտնում անգլիական եկեղեցու հոգեորականութեան երիտասարդ և յառաջադէմ անդամների մէջ։ Մօտերքո անգլիական եկեղեցու քահանաներից մէկն առաց։ «Համելի է մեր ժամանակում ապրելը, երբ բանւորների ձայնը միայնակ չի հնչում պատերի մէջ և հանգիստում կատարեալ անտարբերութեան, այլ առաջ է բերում համակրական ձայնակցութիւն և բանւորները միացած խմբով գործելով, որոնց շարքերում մենք էլ ունենք մեր զինուորները, կը հարկադրեն լսել իրենց և կարտայայտեն իրենց կամքը»։ Անգլիական եկեղեցին իւր յառաջադէմ տարրերով միացած է ոսցիալական և բանւորական կուսակցութեան, որին հոգեորականութեան պաշտպանութիւնը ահապին օգուտ է բե-

ըստմէ Այս բանումն էլ Անդրեան յետ է թողել Երոպական միւս երկրները, որտեղ հոգեռուականութիւնը՝ բացի անհատ-ներից, միշտ գտնուել և գտնւում է պահպանողական կուսակցութիւնների կողմը՝ միշտ ամենաամուր նեցուկ լինելով յետադիմութեան և պահպանողականութեան:

Գ Ի Տ Ա Կ Ա Ն

ՀԵՆՐԻ ԶՈՐԶ

Հողից լաւագոյն կերպով օգտուելու գլխաւոր արգելքը հողային մասնաւոր սեփականութիւն է:

Հասարակութեան մէջ տարածուած են շատ սխալ գաղափարներ, որոնց չնորհիւ մարդս չի կարողանում որոշել թէ՝ սրանցից ո՞րն է պատահական և որը—արմատական նշանակութիւն ունեցողը։ Այդ սխալ գաղափարների տարածմանը մեծապէս նպաստում են ստորին կարդի գրողները և քաղաքատնտեսութեամբ պարապողներն էլ մեծաւ մասամբ համակարծիք են այդ բանում, քան թէ նրանց հակառակ։ Սոցա ազգեցութեան չնորհիւ այժմս այն կարծիքն է տիրում հասարակութեան մէջ, որ մարդս կարող է լաւապէս օգտուել այն հողից, որն իրեն սեփականութիւն է կազմում, կամ այլ խօսքով՝ հողից լաւապէս օգտուելու համար հարկաւոր է հողային սեփականութիւնը և հողային անհատական սեփականութեան վերացումն ու համայնատիրութիւնը առաջ կը բերի գոյութիւն ունեցող կարգ ու կանոնի, քաղաքակրթութեան անկօւմն և հին վայրենի կարգերի գերիշանութիւն։

Այսիսի սխալ համազմունքը մեղ յիշեցնում է պատմագիր Զարլզ Լէմբի բերած մի հատուածը շինական հին